

Øxendal, Endre Olsen

I flere Aar har jeg, Endre Olsen Øxendal af Hægebostad Sogn, gaaet ganske blind, idet jeg mistede begge mine Øine ved et Minestød paa Gaarden Bogsnæs i Tromsø Sogn, hvorved jeg tillige fik en stor Smerte i mit Hoved; jeg sidder nu i stor Fattigdom med Kone og Børn. I denne min store Trængsel tilligemed anden stor Modgang henvender jeg mig til Alle, min Slægt og Venner, tilligemed andre gode Folk, for at sælge nogle Sange til et Minde for dem, som har sit Syn, og til den, som betragter mig, der har mistet mine unge Dage i Verden.

Mel. Gud Hellig-Aand i Tro og Iær.

1. Jeg er en fattig Rejsende, Som blind, maa ud at vandre Fra Kone, Børn, fra Far og Mor, Mit Brød at faa hos Andre; Tung er min Skjæbne, som man ser, Sa tung nu Veien for mig er; Men engang faar det Ende.

2. Jeg reiste bort fra Far og Mor, Fortjeneste at søge. Og jeg da kom til Tromsø Sogn Med Mining at forsøge; Mig mødte da Ulykkens Bud, Jeg faldt til Jorden af det Skud, Som jeg vilde antænde.

3. Jeg derved mistet har mit Syn Og al min jordist Glæde, Fra Kone kjer og fem smaa Børn, Jeg nu omkring maa træde Med Sorg og megen Fattigdom; Men Gud! du er min Fader from, Du vil mig ei forlade.

V box 8:217

4. O Gud! giv mig din Hellig-Aand, At jeg
maa ret erkjende Min Synd og Aandens Fattigdom,
Og mig til dig omvende, Saa skal det Mærke, jeg
nu har, Omskiftes med et Lys saa klar Ved mine
Dages Ende.

5. I femten tunge Sorgens Aar I Mørket jeg
har levet, Hvorlænge jeg endnu skal gaa, Hos Gud
det er opskrevet; Han give mig Taalmodighed Og siden
Himlens Herlighed, Naar her min Summer endes.

6. Jeg beder dig, min Frelsermand, At du mig
vil bevare Fra Verdens Falskhed, List og Svig, Og
Syndens mange Snare, Saa vil du ende al min
Nød; O Frelser! for din haarde Død Vil du mig
naadig være.

7. Velsign, o Frelser! Alle, som Til Trøst mig
her har været, Og tit med rig og gavmild Haand
Mig af sit Guds foræret; O Frelser! giv dem her din
Fred! Og lad os i din Salighed I Evighed dig prise!